

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/61/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234233
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7010234233.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu 3CIO, s. r. o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, J. Matušku 4/2303, zastúpeného JUDr. Alenou Rudohradskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Moldavská 8, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/8274-708666/2010/990600-r z 11. júna 2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13915/2010-92 zo 06. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13915/2010-92 zo 06. júna 2012 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal, aby súd zrušil vyššie označené rozhodnutie žalovaného, ktorým tento potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Zvolen, č. 685/230/14070/10/Ba, zo dňa 04. marca 2010. Týmto rozhodnutím bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2008, v sume 197.605,65 eura, s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov účinného do 31. decembra 2011 v znení platnom ku dňu vydania správneho rozhodnutia (ďalej aj „zákon o správe daní“).

Krajský súd dospel po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a konania, ktoré im predchádzalo k záveru, že v danom prípade správca dane dostatočne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Krajský súd zistil, že správny orgán vykonal daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za obdobie november 2008 a december 2008. Ku kontrole mu platiteľ predložil odberateľskú faktúru č. 20081201 zo dňa 12. decembra 2008 za dodanie tovaru v cene 37.285.000,- Sk, ktorou fakturoval intrakomunitárne dodanie tovaru odberateľovi COMSEN, s. r. o., Praha s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj

„zákon o DPH“), príjmové pokladničné doklady o čiastkových úhradách, a to 12. decembra 2008 o úhrade 480.000,- Sk, 15. januára 2009 o úhrade 15.000,- eur, 04. februára 2009 o úhrade 15.000,- eur a 05. februára 2009 o úhrade 16.000,- eur, kúpnu zmluvu zo dňa 12. decembra 2008, čestné vyhlásenie konateľa spoločnosti COMSEN o prevzatí tovaru zo dňa 12. decembra 2008, faktúry od prepravcu W. - autodoprava Petrov 343, CMR č. CZRV0993927, v ktorej bolo uvedené miesto nakládky Spišská Nová Ves a miesto vykládky Hodonín. Tovar nakúpil platiteľ od dodávateľa VINT, s. r. o., Rožňava na základe faktúry 003/08 zo dňa 16. novembra 2008. Daň vo výške 7.600.945,81 Sk si platiteľ uplatnil v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie november 2008. Správca dane preveroval faktúru 003/08 prostredníctvom Daňového úradu Rožňava a zistil, že faktúra sa v spoločnosti VINT, s. r. o. nachádza, avšak v inom formáte a s inou konečnou sumou. Podľa vyjadrenia konateľa spoločnosti V. daň z uvedenej faktúry bola odvedená v zdaňovacom období IV. štvrťroka 2008, tovar bol spoločnosti 3CIO, s. r. o. dodaný a prepravu si zabezpečil odberateľ. Z uvedenej faktúry bolo uhradené 16.000,- eur dňa 15. decembra 2008 v hotovosti. Tovar bol nakúpený od spoločnosti DREV KONTAKT, s. r. o, Košice dňa 13. novembra 2008. Z jej skladov bol tovar prevzatý spoločnosťou 3CIO, s. r. o.. K uvedeným rozdielom podali vysvetlenie konatelia spoločnosti VINT, s. r. o. V. a konateľ spoločnosti 3CIO, s. r. o. R. dňa 07. apríla 2009. Obidvaja potvrdili, že tovar bol osobne prevzatý v Rožňave z garáže č. 3943. K predchádzajúcim rozporným vyjadreniam ohľadom miesta skladovania a odovzdania tovaru V. uviedol, že predtým zle pochopil otázku. Konateľa spoločnosti DREV KONTAKT, s. r. o. sa nepodarilo vypočuť. Vzhľadom na to, že predmetom obchodu boli vŕtačky spoločnosti Rothenberger Slovakia, s. r. o. správca dane preveril aj obchodné transakcie s touto spoločnosťou, ktorá dodáva tovar zo skladov v Budapešti. Zistil pritom, že táto spoločnosť v zdaňovacom období roka 2008 nemala žiadne obchodné transakcie so spoločnosťami 3CIO, s. r. o, VINT, s. r. o. a DREV KONTAKT, s. r. o.. Táto firma v predmetnom období tovar na Slovensko nepredala a nemá vedomosť o tom, že by iná firma tieto výrobky predávala na Slovensku.

Ďalším zisťovaním u firmy COMSEN v Českej republike správca dane zistil, že spoločnosť podala posledné daňové priznanie za apríl 2008 z adresy spoločnosti je odsťahovaná a je nekontaktná. Konateľ spoločnosti platiteľa nevedel vyjadriť kto prevzal tovar za spoločnosť COMSEN, s. r. o..

Spĺnomocnenec obchodnej spoločnosti W. uviedol, že predmetom kúpnej zmluvy z 12. decembra 2008 boli vŕtačky a rozbrusovačky, ktoré on sám vykladal v Hodoníne. Nevedel však uviesť kedy to bolo, kde bol tovar uskladnený na Slovensku akou firmou, komu a v akej výške bol tovar uhradený.

Prepravca W. - autodoprava, Petrov k žiadosti správcu dane uviedol, že vozidlo HOK 01-22 s návesom HO 903-73 mal v tej dobe vo svojom vlastníctve a službu pravdepodobne mohol vykonať, avšak nemá o tom žiaden záznam. Tovar bol dovezený do Hodonína pre spoločnosť COMSEN, s. r. o..

Šetrením v spoločnosti 3CIO, s. r. o. a skladových priestoroch spoločnosti REBELLO, s. r. o, v ktorých mal byť tovar prevzatý správca dane zistil, že 06. novembra 2009 pri fyzickej obhliadke priestorov spoločnosti REBELLO sa v jej skladoch vŕtačky už nenachádzali a podľa vyjadrenia konateľa boli už mesiac vyskladnené.

Na základe uvedených skutočností správca dane dospel k záveru, že platiteľ nepreukázal intrakomunitárne dodanie tovaru do Českej republiky a nepreukázal ani dodávku tovaru z Maďarskej republiky na Slovensko.

Vychádzajúc z týchto dôkazov, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise krajský súd zhodne so správnym orgánom skonštatoval, že žalobca nepreukázal podľa § 45 ods. 5 zákona o DPH splnenie podmienok pre oslobodenie od dane za zdaňovacie obdobie december 2008. Poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona o DPH, podľa ktorého daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Krajský súd zistil, že firma Rothenberger Slovakia, s. r. o. sa nezaoberá priamym predajom tovaru, vykonáva iba prieskum trhu a spotrebiteľskú činnosť. Dodanie tovaru zn. Rothenberger sa uskutočňuje zo skladu v Budapešti na základe objednávok predajcov na Slovensku. Na Slovensko firma tovar zn. Rothenberger rodia drill ceramic a rodia drill 1800 dws nepredala. V zmluvnom vzťahu s firmou DREV KONTAKT, s. r. o. nebola. Svedok W., spĺnomocnenec spoločnosti COMSEN nevedel uviesť dátum nadobudnutia vlastníckeho práva k tovaru. Na otázku, kedy bol tovar dovezený na územie Českej republiky uviedol iba, že niekedy pred Vianocami 2008 alebo v januári 2009.

Vzhľadom na všetky pochybnosti krajský súd citujúc ustanovenia § 43 ods. 1 a ods. 5 zákona o DPH prijal záver zhodný so závermi žalovaného správneho orgánu, keď aj krajskému súdu z obsahu

pripojeného spisového materiálu jednoznačne vyplynulo, že dodanie tovaru nebolo uskutočnené vôbec, pretože čestné prehlásenie zo dňa 12. decembra 2008 vystavené spoločnosťou COMSEN, s. r. o, že dodanie tovaru bolo vykonané v ten istý deň 12. decembra 2008 je bez ďalšej identifikácie nevierohodné. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca podaním zo dňa 08. augusta 2012 a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

Namietal, že správca dane nesprávne vyhodnotil dôkazy získané pri kontrole zdaňovacieho obdobia december 2012, ktoré ho viedli k nesprávnemu záveru, že daňový subjekt neuskutočnil dodanie tovaru do iného členského štátu. Svoje tvrdenia oprel správny orgán o výpoveď svedka L., splnomocneného zástupcu spoločnosti COMSEN, s. r. o, ktorý potvrdil prevzatie tovaru, avšak mal vo svojej svedeckej výpovedi uviesť nepravdivú informáciu, že daňové priznania nosil osobne na Finančný úrad Praha, čo sa vraj nezakladá na pravde, pretože daňový subjekt od apríla 2008 so správcom dane nespôlupracuje. Namietala, že svedok potvrdil prevzatie tovaru na území Českej republiky bez ohľadu na to, kto zastupuje spoločnosť pred správcom dane. Správca dane podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotil aj zistenia ohľadom poskytovateľa prepravy. Má za to, že dostatočným spôsobom preukázal dodanie tovaru na územie iného členského štátu, a to predložením prepravného dokladu - medzinárodným prepravným listom CMR, faktúrou za prepravu a vyjadrením prepravcu pred správcom dane. Poukázal na to, že nemôže niesť zodpovednosť za to, že jeho odberateľ si neplní povinnosti voči daňovým orgánom. Uviedol ďalej, že v záujme zabezpečenia jednotného uplatňovania ustanovenia § 43 ods. 1 a 5 zákona o DPH vydalo MF SR v roku 2005 usmernenie č. MF/19475/2005-73, v ktorom sa uvádza, že podmienka preukázania prepravy tovaru z tuzemska do iného členského štátu sa považuje za splnenú, ak dodávateľ bude mať k dispozícii doklad o tom, že tovar je prepravený do iného členského štátu do uplynutia lehoty na podanie DPH za zdaňovacie obdobie, v ktorom bol tovar dodaný. Poukázal tiež na názor Európskeho súdneho dvora vo veci C-409/04 Teleos, o ktorej ESD rozhodol 27. septembra 2007 a v prípade veci C-146/05 Collée zo dňa 27. septembra 2007, podľa ktorého Európsky súdny dvor prijal záver, že zásada daňovej neutrality vyžaduje, aby oslobodenie bolo priznané, ak sú splnené základné požiadavky, aj keď formality boli opomenuté a účtovné doklady boli predložené oneskorene. Takisto uviedol, že vnútroštátny súd pri skúmaní práva na oslobodenie od DPH mal zohľadniť skutočnosť, že zdaniteľná osoba vedome zatajila existenciu dodávky v rámci Spoločenstva (t. č. Únie) iba vtedy, ak existuje nebezpečenstvo straty daňových príjmov, a, ak toto zdaniteľná osoba úplne neodstránila.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 12. septembra 2012. Uviedol, že sa pridržiava svojho stanoviska k žalobe zo dňa 22. novembra 2010 a trvá na skutočnostiach v tomto stanovisku uvedených. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci

skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa sám v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c/ je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný, alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim, alebo nadobúdateľom tovaru, alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

Podľa § 43 ods. 5 zákona o DPH platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky pre oslobodenie od dane, dodanie tovaru do iného členského štátu, čo však žalobca nepreukázal, a ním tvrdené skutočnosti nepreukázali ani svedkovia.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 15 ods. 1 prvé dve vety zákona o správe daní daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto

zákona alebo osobitného predpisu.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 30 ods. 3 v spojení s § 30 ods. 6 a 7 zákona o správe daní rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tak ustanovuje tento zákon. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odvolaní napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s tým najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc správne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Vo vzťahu k preukázaniu uskutočnenia dodania tovaru predstavujúceho zdaniteľné plnenie, najvyšší súd poukazuje na to, že podmienky uvedené v § 49 a nasl. (odpočítanie dane) zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže zákon to neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje pre ľahkú zneužiteľnosť, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil.

Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný sám preukázať, že zdaniteľné obchody boli uskutočnené.

Ku skutkovým tvrdeniam treba uviesť, že výpoveď svedka L. bola správne vyhodnotená už správnym orgánom ako nevierohodná a bolo preukázané, že svedok podal vo svojej výpovedi nepravdivé informácie, keď tvrdil, že daňové priznania nosil osobne na finančný úrad, čo sa nezakladá na pravde, nakoľko daňový subjekt so správcom dane nespolupracuje, daňové priznania nepodáva od apríla 2008 a u správcu dane jedinou oprávnenou osobou ktorá môže konať za spoločnosť COMSEN, s. r. o. je konateľ žalobcu V. Svedok L. alej uviedol, že nevie, kto zabezpečil prepravu tovaru. Nevedel sa ani vyjadriť, akou formou a v akej výške bol tovar žalobcovi uhradený a uviedol, že kontakt na konateľa spoločnosti v súčasnosti nemá. Konateľ žalobcu prítomný pri výsluchu svedka R., nemal na svedka žiadne doplňujúce otázky.

Tovar, ktorý bol predmetom intrakomunitárnej dodávky do Českej republiky, mal žalobca podľa svojho tvrdenia nakúpiť od dodávateľa VINT, s. r. o., pričom však správca dane zistil pri preverovaní faktúry číslo 003/08, že uvedená faktúra sa spoločnosť síce nachádza, ale má iný formát a inú konečnú sumu, ako preverovaná faktúra. Ďalej bolo zistené, že dodávateľ uvedeného tovaru DREV CONTACT, s. r. o., na adrese sídla spoločnosti nesídi a v daňovom priznaní za kontrolované zdaňovacie obdobie nevykazuje žiadne zdaniteľné obchody.

Preverením dodávateľa spoločnosti Rothenberger Slovakia, s. r. o. bolo zistené, že na uvedenej adrese sídli iba účtovná kancelária tejto spoločnosti. Z predložených podkladov správca dane zistil, že uvedená

spoločnosť nemala žiadne obchodné vzťahy so spoločnosťou žalobcu a vyššie uvedenými spoločnosťami, ktoré mali žalobcovi tovar dodať. Konateľ spoločnosti sa vyjadril, že dodanie tovaru sa uskutočňuje priamo zo skladu v Budapešti a tovar, ktorý bol deklarovaný vyššie uvedenými faktúrami, firma na Slovensku nepredala.

Správca dane v rámci medzinárodnej výmeny daňových informácií zistil, že spoločnosť COMSEN, s. r. o. posledné daňové priznanie k DPH podala za apríl 2008. Spoločnosť nie je kontaktná, z adresy sídla spoločnosti sa odsťahovala, pričom všetky zásielky sú doručované verejnou vyhláškou. Konateľ spoločnosti neprechádza žiadnou cudzineckou evidenciou a jediná jeho známa adresa je v Maďarsku v Budapešti.

Na základe obsahu administratívneho spisu má najvyšší súd za to, že daňové orgány v prejednávanej veci postupovali v súlade so zásadou, že pri preukazovaní nároku na odpočítanie dane je dôkazná povinnosť daňového subjektu prísnejšia než u iných daní a oprávnené dospeli k záveru, že daňový subjekt (v konaní na súde v postavení žalobcu) neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, a nebolo možné súhlasiť ani s jeho opakovanými odvolacími námietkami, keď neuviedol žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa daňové orgány relevantne nevysporiadali. V daňovom konaní pri dôkaznej povinnosti daňového subjektu platí prejednávacia zásada, nie zásada vyhľadávacia. Znamená to, že správca dane nie je povinný vyhľadávať dôkazy svedčiace v prospech platiteľa a najmä nie je povinný predkladať jednoznačné a nespochybniteľné dôkazy vo veci, ako to namietal platiteľ v odvolaní správca dane len prejednávať dôkazy predložené platiteľom, čo vyplýva zo skutočnosti, že dôkazná povinnosť je na strane platiteľa.

Záver, ktorý bol zo zistených skutkových okolností v daňovom konaní ustálený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. V predmetných prípadoch žalobcovi právo na odpočítanie dane (§ 49 ods. 1, § 51 ods. 1 zákona o DPH) nevzniklo. Názor Súdného dvora Európskej únie vo veci C-409/04 Teleos z 27. septembra 2007 ani vo veci C-146/05 Collée zo dňa 27. septembra 2007, na ktorý poukazuje žalobca, nemožno podľa názoru najvyššieho súdu na danú vec uplatniť. Najvyšší súd tu poukazuje na Šiestu Smernicu Rady, 77/388/EEC zo 17. mája 1977, ktorá zakladá spoločný systém DPH a podľa ktorej právo na odpočítanie dane sa nevzťahuje na daň, ktorá je splatná len z dôvodu jej obchodov deklarovaných predloženými faktúrami.

Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou, spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postojov žalobcu. Pričom je potrebné konštatovať, že rovnaké námietky uvádza žalobca priebežne v celom konaní od odvolania proti prvostupňovému správne mu orgánu, až po odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd nedospel k záveru, že by krajský súd vyhodnotil skutkový stav jednostranne a vo veci urobil len formalistický výklad zákonných ustanovení, a že by jeho postupom boli porušené právne predpisy.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhrada trov konania neprislúcha zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.